

עת"א 6383-11/20 - כוטיר עודה נגד שירות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 6383-11-20 עודה (אסיר) נ' שירות בתי הסוהר

לפני	כבוד השופט גיא שני
העוטר	כוטיר עודה (אסיר)
נגד	1. שירות בתי הסוהר
המשיבים	2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירה שעונייה "התנהלות ומדיניות מכירת המוצרים במרכז המכר". העוטר מבקש להורות על הגדרת מלאי והיצע המוצרים ב"קנטינה"; על מתן אפשרות להזמנת מוצרים שאינם מצוים במלאי; ועל הרחבת אפשרות רכישה לאסירים המוחזקים בהפרדה.

טענתו העיקרית של העוטר היא שבאופן חוזר ונשנה, חלק מהחומרים שהוא מבקש לרכוש במרכז המכר - אינם מצויים במלאי; זאת בין משומ שאצלו ובין משומ שהוסרו מן המדףים. העוטר אינו חולק על כך שלעתים עשוי להיות חסר מוצר זה או אחר, אך לדבריו כאשר מדובר בתופעה קבועה, יש בכך משום פגיעה באסירים בכלל, ובאסירים המצויים בהפרדה - כמוות - בפרט (שכן אין אפשרות להסתיע באסירים אחרים לצורך השלמת חסרים).

אומר מיד: אין להקל ראש בנושא המועלה בעתרה. אמת, רכישת מוצרים במרכז המכר מוגדרת "טובת הנאה", ואין לאסירים זכות מוקנית לרכוש מוצרים מסוימים על-פי בחירה אישית. זאת ועוד, "ההחלטה בדבר המוצרים שניתן לרכיש באמצעות הקנטינה הינה החלטה מנהלית הולוקחת בחשבון שיקולים שונים ונוגעת לענייני ניהול בתי הסוהר שהוא בסמכותו של נציג בית הסוהר" (עת"א 20-58035-05-05 זריהן נ' שירות בתי הסוהר (2.7.2020)). עם זאת, אין באמור כדי לגורען מן החשיבות של מרכז המכר לרוחות חייהם של האסירים, ומתבונן הדברים נדרשת בקרה על כך שפעילותם של מרכז המכר היא בהתאם לנוהלים ומגשימה את התכליות שלשםו הוקם.

העתירה שלפני - במתכונת שבה הוגשה - אינה מקימה תשתיית לממן הסuds שנטבקשו. **ראשית**, הטענות המועלות בעתרה מנוסחות בכללiot, ללא בסיס עובדתי מספק. העוטר טוען כי קיימת בעיה "קורונית" של מחסום מוצרים, ולדבריו פעם אחר פעם חסרים למעטה ממחצית הפריטים שהוא מבקש לרכוש. אולם, לא הובאו דוגמאות כלשהן לביסוס טענה זו. אבקש להdagש כי אני מפרק בטעنته של העוטר כי קיימים לעתים חסרים - המשיב אף מצין זאת בנספה לתגובהו, ומבהיר כי במקרים כאלה הוא פועל לביצוע השלמות. אולם לא הונחה לפני תשתיית

מספקת לגבי היקף התופעה. **שנית**, הסעדים המבוקשים, כפי שנוסחו בעטירה, הם כלליים ואף אמורפיים: "הגדלת מלאי והיצע", "מתן אפשרות להזמנת מוצרים שאינם מלאי", "הרחבת אפשרויות הקניה לאסירים בהפרדות". אין בעטירה שלפני כדי לבסס - עובדתית ומשפטית - הוראות שיפוטיות כאלה לשב"ס. **שלישית**, כפי שצין בכתב התשובה, גם עלתה בעטירות קודמות ובדבריו של העותר, בעת האחרונה נערך מיפוי מחדש של מגוון המוצרים הנמכרים בקניטינה, והוחלט על הסרת מוצרים רבים מן המدافים (בשל ביקוש נמוור). אין לשול כו התחששה של אסירים לגבי חסרים במרכז קשורה ولو חלקייה בשינוי זה, וכי נדרש "תקופת התאקלמות". יודגש, כי המשיב עיר לטענות המועלות על-ידי אסירים, אף קיימת עדנה הבוננת בקשות והשגות בנושא זה (ועדת תנאי מחיה), לרבות אפשרות להחזיר מוצרים מסוימים להיעזר. ניתן להניח כי בשלב זה התהיליך עדין דינמי, ויש לקוות כי ייעשו ההתאמות הנדרשות (כדי לסביר את האוזן, העותר ציין בדיון שבמשך תקופה מסוימת לא נ麥ר תה בקניטינה, אך העניין תוכנן לאחרונה). **רביעית**, בא-כח העותר מסר בדיון כי פנה בבקשת לקבל רשותה עדכנית של המוכרים הנמכרים במרכז המכר. יש להניח כי מענה לפניה זו ימסר בזמן הקרוב, וככל שהרשימה תועבר אפשר יהיה לבחון את מידת ההתאמה בין הרשימה לבין המלאי בפועל. עוד אעיר כי העותר טוען בדיון שהאסירים עודכנים על כך ששב"ס פועל לתקן ליקויים.

מכל המקבץ עולה כי העטירה, במתכונת שבאה הוגשה, אינה מניחה תשתיית למתן הסעדים המבוקשים. לפיכך אני מורה על מהיקת העטירה, בלי שהיא בכר כדי למנוע הגשת עטירה חדשה בנושא הנדון, ככל שיימצא הצורך בכר ועל יסוד תשתיית עובדתית ומשפטית הולמת.

ניתן היום, א' טבת תשפ"א, 16 דצמבר 2020, בהuder
הצדדים.